

Sygn. akt *IV RC 134/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Mejka

Protokolant: Joanna Stobińska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa J. J.

przeciwko A. J.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I ustanawia rozdzielność majątkową w związku małżeńskim zawartym w dniu 28 maja 2005 roku w G. przez powoda J. J. oraz pozwaną A. J. (nazwisko rodowe P.) (akt małżeństwa nr (...), wydany przez Urząd Stanu Cywilnego w G.) – z dniem 19 lipca 2011 roku;

II zasądza od pozwanej A. J. na rzecz powoda J. J. kwotę 2.617 zł (dwa tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt *IV RC 134/14*

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 lutego 2014 roku powód J. J. wystąpił z pozwem o ustanowienie rozdzielności majątkowej w małżeństwie powoda i pozwanej A. J. z datą wsteczną tj. od dnia 19 lipca 2011 roku. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w związku małżeńskim powoda i pozwanej zawartym w dniu 28 maja 2005 roku panuje ustrój ustawowej wspólności majątkowej. Strony mają dwoje wspólnych małoletnich dzieci. Dalej wyjaśniono, że małżeństwo stron od kilku lat nie układało się, a obecnie przed Sądem Okręgowym w Gdańsku pod sygn. akt II C 3596/11 toczy się postępowanie rozwodowe, wszczęte na skutek pozwu wniesionego przez J. J.. Strony nie mieszkają razem od dnia 19 lipca 2011 roku, mają oddzielne rachunki bankowe, a powód płaci alimenty na rzecz dzieci. Od czasu rozstania stron powód spłaca kredyty, które obciążają strony.

Vide: pozw – k. 2-4

W odpowiedzi na pozwę pozwana A. J. wniosła o oddalenie powództwa w całości i nieobciążanie jej kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że istotną część majątku wspólnego małżonków stanowi mieszkanie mieszczące się przy ul. (...) w G. o wartości 280.000 zł wraz z obciążającym je kredytem hipotecznym w aktualnej wysokości około 330.000 zł, a także dwie działki – budowlana i rolnicza położone w T. oraz w R.. Dalej wyjaśniono, że w dniu 19 lipca 2011 roku powód po raz pierwszy użył przemocy fizycznej wobec pozwanej. A. J. próbowała pogodzić się z mężem. W sierpniu 2011 roku strony wyjechały wspólnie na wakacje, a we wrześniu 2011 roku pozwana dowiedziała o wniesieniu przez powoda pozwu o rozwód. Strony jednak nadal utrzymywały ze sobą kontakt i współdziałały w sprawach dotyczących zarządu majątkiem wspólnym. W trakcie sprawy rozwodowej pozwana dowiedziała się, że powód związał się z inną kobietą. Pozwana wyjaśniła również, że kredyty na które powołuje się powód, nie zostały zaciągnięte na zaspokojenie potrzeb rodziny.

Vide: odpowiedź na pozew – k. 21

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły związek małżeński w dniu 28 maja 2005 roku. Strony mają dwoje małoletnich dzieci. W małżeństwie stron panuje ustrój ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej.

okoliczność bezsporna

Od dnia 19 lipca 2011 roku strony nie mieszkają razem i pozostają w separacji faktycznej, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Strony są silnie skonfliktowane.

okoliczność bezsporna, ponadto **dowód:** zeznania świadka M. W. – k. 203-205, zeznania powoda J. J. słuchanego w charakterze strony – k. 216-222

W czasie trwania małżeństwa strony miały oddzielne rachunki bankowe, a do dysponowania środkami na nich zgromadzonymi nie była upoważniona druga strona. Do 2010 roku strony rozliczały się wspólnie z podatku dochodowego.

dowód: zeznania pozwanej A. J. słuchanej w charakterze strony – k. 313-315, zeznania powoda J. J. słuchanego w charakterze strony – k. 216-222

W dniu 18 marca 2010 roku powód zawarł z (...) Bank S.A. (obecnie (...) Bank (...) S.A.) umowę pożyczki na kwotę 27.801,78 zł do dnia 8 marca 2014 roku, z miesięczną ratą w wysokości 690 zł. Ze środków uzyskanych z powyższej pożyczki powód zakupił motor.

Nadto w 2010 roku powód uzyskał pożyczkę w wysokości 12.000 zł z (...) (...) G., gdzie wówczas pracował. Powyższe pożyczki zostały spłacone przez powoda.

dowód: umowa pożyczki – k. 39-40, potwierdzenie przelewu – k. 53, odcinki płacowo – kadrowe – k. 54 – 63, zeznania powoda J. J. słuchanego w charakterze strony – k. 241, 243-244

W czasie trwania małżeństwa strony nabyły za kwotę 68.318,60 zł lokal mieszkalny położony w G. przy ul. (...) za środki uzyskane z kredytu udzielonego przez (...) w dniu 19 października 2007 roku w kwocie 237.600 zł indeksowanego do waluty obcej (...). Na lokalu została ustanowiona hipoteka umowna kaucyjna na rzecz (...) w kwocie 182.843,69 CHF celem zabezpieczenia spłaty opisanego kredytu. Umowa powyższa została wypowiedziana pismem z dnia 4 kwietnia 2014 roku. Następnie bank cofnął wypowiedzenie na skutek uregulowania zadłużenia.

dowód: akta sprawy Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie o sygn. akt XIII Ns 1747/14: odpis księgi wieczystej – k. 3-5, wypowiedzenie umowy z dnia 4 kwietnia 2014 roku – k. 6, zeznania wnioskodawczyni A. J. słuchanej w charakterze strony – k. 32-33, zeznania uczestnika J. J. słuchanego w charakterze strony – k. 33, 125, akt notarialny z dnia 28 czerwca 2006 roku – k. 44-48, oświadczenie z dnia 19 października 2007 roku – k. 55, postanowienie z dnia 9 września 2015 roku wraz z uzasadnieniem – k. 129, 133-134

Strony są właścicielami działki budowlanej w T. oraz działki rolnej w miejscowości R., nabytych przed dniem 19 lipca 2011 roku. Powyższe działki zostały wystawione na sprzedaż.

dowód: zeznania pozwanej A. J. słuchanej w charakterze strony – 313-315

Strony zamieszkiwały wspólnie w lokalu mieszkalnym położonym w G. przy ul. (...) do dnia 19 lipca 2011 roku.

Lokal przy ul. (...) był wynajmowany przez pozwaną od końca 2011 roku do czerwca 2013 roku za kwotę 1.250 zł, czynsz płacony był na rzecz pozwanej. Kwota uzyskana z czynszu najmu była przeznaczana na spłatę kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup mieszkania. Najemcy dopuścili do powstania zaległości w opłatach za mieszkanie.

Od połowy 2013 roku to powód zajmował się sprawami związanymi z najmem przedmiotowego lokalu. Zawarł umowę najmu lokalu za 1.200 zł miesięcznie, pieniądze uzyskane z tego tytułu przeznacza na spłatę kredytu oraz spłatę zadłużenia mieszkania. Zadłużenie związane z opłatami za lokal i kredytem hipotecznym powód spłaca także z własnych środków.

Rata kredytu hipotecznego wynosi 1.200 zł. Strony nie mogą porozumieć się co do wynajmu wspólnego mieszkania oraz spłaty ciężącego na nich kredytu hipotecznego. Powód zarzuca pozwanej, że doprowadziła do dewastacji mieszkania położonego przy ul. (...) w G.. Pozwana zaś zarzuca powodowi, że nachodził najemców, wskutek czego wypowiedzieli oni umowę najmu.

dowód: zeznania powoda J. J. słuchanego w charakterze strony – k. 27, 216-222, 241, 243-244, zeznania pozwanej A. J. słuchanej w charakterze strony – k. 313-315, zeznania świadka M. W. – k. 203-205; akta sprawy Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. II C 3596/11: wyrok z dnia 23 października 2013 roku wraz z uzasadnieniem – 529-553

Wnioskiem z dnia 27 maja 2014 roku pozwana A. J. wystąpiła do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu wspólnym majątkiem stron w postaci lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), obciążonego kredytem hipotecznym, poprzez zezwolenie na jego sprzedaż za cenę nie niższą niż 260.000 zł z przeznaczeniem całości uzyskanych środków na spłatę zobowiązań obciążających mieszkanie oraz prowizji pośrednika.

Postanowieniem z dnia 9 września 2015 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt XIII Ns 1747/14, prawomocnym z dniem 31 października 2015 roku, Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku oddalił wniosek A. J..

dowód: akta sprawy Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku o sygn. XIII Ns 1747/14: wniosek – k. 2, postanowienie z dnia 9 września 2015 roku wraz z uzasadnieniem – k. 129, 133-134

Wyrokiem z dnia 23 października 2013 roku w sprawie o sygn. akt II C 3596/11 Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał przez rozwód z winy obu stron związek małżeński powoda J. J. i pozwanej A. J.. W pkt III Sąd wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron powierzył matce, ustalając miejsce pobytu dzieci przy matce. W pkt IV Sąd orzekł o alimentach, a w pkt V o kontaktach J. J. z małoletnimi dziećmi.

Na skutek apelacji obu stron Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 21 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. I ACa 404/14 zmienił powyższy wyrok Sądu Okręgowego w zakresie pkt IV i V.

Wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 października 2013 roku jest prawomocny z dniem 21 stycznia 2015 roku.

dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. II C 3596/11: wyrok z dnia 23 października 2013 roku – k. 526, wyrok z dnia 21 stycznia 2015 roku – k. 797, postanowienie – k. 794

Powód J. J. ma wykształcenie wyższe, stopień doktora nauk matematycznych. Zatrudniony jest jako specjalista do spraw rozliczeń, zarabia około 2.200 zł netto razem z premiami. Poprzednio, w okresie od dnia 1 lutego 2002 roku do

dnia 30 września 2012 roku powód zatrudniony był jako pracownik naukowy na (...) G., gdzie jego zarobki wynosiły około 2.300 zł netto. Powód pozostaje w związku partnerskim z M. W., a z tego związku pochodzi małoletnia Z. J..

dowód: odpis dyplomu – k. 43, akta sprawy Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. II C 3596/11: wyrok z dnia 23 października 2013 roku wraz z uzasadnieniem – 529-553

Pozwana A. J. ma wyższe wykształcenie. Jest zatrudniona w banku na stanowisku audytora terenowego na $\frac{3}{4}$ etatu i zarabia około 2.300 zł netto miesięcznie łącznie z premią.

dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. II C 3596/11: wyrok z dnia 23 października 2013 roku wraz z uzasadnieniem – 529-553

Na dzień 19 lipca 2011 roku strony obciążał kredyt hipoteczny zaciągnięty na zakup mieszkania oraz pożyczki zaciągnięte przez powoda od (...) Bank (...) S.A. oraz z (...) (...) G., zaś na dzień 21 stycznia 2015 roku do spłaty pozostawał jedynie kredyt hipoteczny.

dowód: zeznania powoda J. J. słuchanego w charakterze strony – k. 241, 243-245

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy i dał im wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Nadto Sąd przeprowadził dowód z akt sprawy Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. II C 3596/11 i akt sprawy Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku o sygn. XIII Ns 1747/14 – w zakresie dokumentów przywołanych w ustaleniach faktycznych na okoliczność istnienia podstaw do ustanowienia rozdzielności majątkowej między stronami z datą wsteczną.

Sąd pozyskał nadto dowody z zeznań stron – powoda J. J. oraz pozwanej A. J., słuchanych w trybie art. 303 k.p.c. i art. 304 k.p.c. Sąd stwierdził, że przedmiotowe zeznania pozostają w ogólności zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w aktach postępowania. W zdecydowanej części zeznania ze sobą wzajemnie korespondują, znajdują również potwierdzenie w dokumentach, które na skutek inicjatywy obu stron procesu zostały w aktach sprawy zgromadzone. W tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne źródła dowodowe oraz poczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia. Sąd odmówił wiary zeznaniom stron w takiej ich części, która – zakwestionowana przez stronę przeciwną – nie została potwierdzona innym dowodem.

Sąd co do zasady uznał za wiarygodne zeznania świadka M. W., które znalazły potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym za wiarygodny.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 52 § 1 k.r.o. z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej. Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu (§ 2).

Do zniesienia wspólności ustawowej – w obecnym brzmieniu art. 52 k.r.o. do ustanowienia rozdzielności majątkowej między małżonkami – dochodzi w drodze kształtującego orzeczenia sądowego. Fakt, że drugi małżonek godzi się z żądaniem, nie zwalnia sądu od obowiązku ustalenia, czy istnieją „ważne powody” zniesienia i czy istniały wcześniej,

wobec zgłoszenia żądania zniesienia wspólności z datą wsteczną. Wiąże się to z tym, że w odróżnieniu od umownego wyłączenia wspólności ustawowej (art. 47 § 2 k.r.o.) sądowe zniesienie wspólności majątkowej wywołuje skutki wobec osób trzecich (art. 435 § 1 k.p.c. w zw. z art. 452 k.p.c.), a ponadto skutki te mogą zostać rozciągnięte w czasie na okres poprzedzający wyrok sądu. Dlatego w postępowaniu o zniesienie wspólności majątkowej (o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej) sąd musi nadto rozważyć, czy powództwo nie zmierza do pokrzywdzenia wierzycieli jednego z małżonków. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2000 roku w sprawie o sygn. akt I CKN 293/00, LEX nr 51332)

Należy podkreślić, że ważnymi powodami, o których mowa w przepisie art. 52 § 1 k.r.o., jest m. in. okoliczność, że małżonkowie żyją w rozłączeniu i jest to stan trwały (separacja faktyczna). Przez ważne powody w rozumieniu powołanego wyżej przepisu rozumie się najogólniej takie sytuacje, w których dalsze trwanie wspólności majątkowej pociąga za sobą poważne zagrożenie - lub tym bardziej naruszenie - interesu majątkowego małżonka żądającego zniesienia wspólności.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 31 stycznia 2003 roku w sprawie o sygn. akt IV CKN 1710/00 (LEX nr 78281), zgodnie z którym ustroj małżeńskiej wspólności majątkowej ma na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najlepiej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny. Przez ważne powody, dające podstawę do zniesienia tej wspólności, przyjęło się rozumieć wytworzenie się takiej sytuacji, która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny.

Stan faktyczny separacji małżonków może stanowić ważny powód zniesienia wspólności majątkowej, jeżeli jest wynikiem rozkładu pożycia, a zniesienie wspólności nie pozostaje w sprzeczności z dobrem rodziny. Podstawowym warunkiem prawidłowego działania ustroju wspólności majątkowej jest przede wszystkim harmonijne funkcjonowanie małżeństwa, w którym wzajemne stosunki osobiste i majątkowe małżonków układają się w sposób zgodny z interesem każdego z małżonków, jak również z interesem założonej przez nich rodziny. Zakłócenia w prawidłowym funkcjonowaniu małżeństwa z reguły wywołują reperkusje również w stosunkach majątkowych, rozluźniając łączącą ich więź gospodarczą i sprawiając, że ustroj wspólności nie będzie mógł spełniać wyznaczonej mu roli. Separacja faktyczna, jeżeli jest wynikiem zupełnego i trwałego rozkładu wspólnego pożycia małżonków, gdy jest nieodwracalna, może być ważnym powodem, o którym mowa w art. 52 § 1 k.r.o. W martwym, już tylko formalnie istniejącym związku małżeńskim, wspólność majątkowa w zasadzie nie spełnia swych funkcji. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 1973 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 26/73, OSNC 1974/4/65)

Trzeba wskazać, że ustalenie daty ustanowienia rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej jest następstwem ustaleń faktycznych, pozwalających określić moment, w którym dalsze pozostawanie we wspólności majątkowej, ze względu na ważne powody, nie jest możliwe. Jednym z ważnych powodów w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. jest długotrwała separacja małżonków, mająca swe źródło w nieporozumieniach między nimi, która sprawia, że małżonkowie tracą zdolność wykonywania aktów zarządu majątkiem wspólnym. Przy czym należy podkreślić, że „ważnym powodem” w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o. nie jest każda postać (przejaw) separacji faktycznej małżonków, lecz tylko taka, która zarazem uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2000 roku w sprawie o sygn. akt II CKN 401/00, LEX nr 548761; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2000 roku w sprawie o sygn. akt II CKN 1070/98, LEX nr 50872).

Należy podkreślić, że jeżeli sprawa o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej została wszczęta przed uprawomocnieniem się wyroku orzekającego rozwód, nie jest wyłączone orzeczenie przez sąd - na podstawie art. 52 § 2 k.r.o. - o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej z datą wcześniejszą (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1993 roku w sprawie sygn. akt III CZP 161/93, Wokanda 1994/1/4).

Trzeba podkreślić, że skoro wspólność majątkowa jest przypisaną małżeństwu jego cechą ustrojową, to orzeczenie jej zniesienia może nastąpić tylko w okolicznościach wyjątkowych, a w żadnym wypadku nie wcześniej niż w dniu, w którym aktualne staje się ustalenie istnienia ważnych powodów w rozumieniu art. 52 § 1 k.r.o.

W przedmiotowej sprawie o wystąpieniu powyżej wskazanej przesłanki można mówić nie wcześniej niż w dniu 19 lipca 2011 roku. Podkreślić należy, że od dnia 19 lipca 2011 roku strony żyją w rozłączeniu, pozostają w separacji faktycznej i są skonfliktowane. Konsekwencją powyższego jest brak możliwości współdziałania stron w zarządzie majątkiem wspólnym.

Należy zaznaczyć, że byli już małżonkowie nie mogą dojść do porozumienia w sprawach majątkowych.

Należy wskazać, że pozwana A. J. wnioskiem z dnia 27 maja 2014 roku wystąpiła do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku o zezwolenie na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem wspólnym w postaci lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) obciążonym kredytem hipotecznym poprzez zezwolenie na jego sprzedaż za cenę nie niższą niż 260.000 zł z przeznaczeniem całości uzyskanych środków na spłatę zobowiązań obciążających mieszkanie oraz prowizji pośrednika. Powyższe działanie pozwanej było podyktowane brakiem zgody powoda J. J. na sprzedaż ich wspólnego mieszkania.

Niemożliwe było również współdziałanie byłych już małżonków w zarządzie ich majątkiem wspólnym w zakresie decydowania o najmie wymienionego lokalu oraz o spłacie ciężącego na stronach kredytu hipotecznego. Powód zarzuca pozwanej, że doprowadziła do dewastacji mieszkania położonego przy ul. (...) w G.. Pozwana zaś podnosi, że powód nachodził najemców, wskutek czego wypowiedzieli oni umowę najmu. Kwestią sporną pomiędzy stronami było również to, które z nich ma zajmować się sprawami związanymi z najmem mieszkania.

Strony nie mogą porozumieć się również co do tego, które z nich ma spłacać kredyt uzyskany na zakup powyższego mieszkania. Skutkiem braku porozumienia się co do powyższego była okoliczność wypowiedzenia przez bank umowy kredytu hipotecznego wobec nieterminowej spłaty przez kredytobiorców rat miesięcznych kredytu.

Nadto sporne było to, czy pozwana wyraziła zgodę na zawarcie przez powoda umowy pożyczki w dniu 18 marca 2010 roku z (...) Bank (...) S.A. oraz w tym samym roku umowy pożyczki finansowanej z (...) (...) G., gdzie wówczas powód pracował. Powód przez cały czas trwania postępowania twierdził, że miał zgodę pozwanej na zaciągnięcie powyższych pożyczek, pozwana zaś temu zaprzeczała. Jak wynika z zeznań przesłuchanych w sprawie osób, takie wątpliwości istniały między stronami jeszcze przed wszczęciem niniejszego procesu a w dacie wskazanej w pozwie jako – według żądania powoda – dacie ustanowienia rozdzielnosci majątkowej pomiędzy stronami.

Reasumując, w ocenie Sądu w stanie faktycznym niniejszej sprawy istnieją ważne powody uzasadniające ustanowienie w małżeństwie stron rozdzielnosci majątkowej z datą wsteczną. Dalsze trwanie wspólności majątkowej pociąga za sobą poważne zagrożenie interesu majątkowego stron bowiem ciągle konflikty stron utrudniają im skuteczne wynajmowanie wspólnego mieszkania, a przez to uzyskiwanie środków na spłatę kredytu.

Wskazać przy tym należy, że ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej pomiędzy stronami nie sprzeciwia się interes wierzycieli. Pożyczki, które powód uzyskał w (...) Bank (...) S.A. oraz w (...) (...) G., zostały bowiem przez niego spłacone.

Sąd nie pominął również faktu, że niniejsza sprawa została wszczęta przed uprawomocnieniem się wyroku orzekającego rozwód stron. Wyrok rozwiązujący małżeństwo stron przez rozwód uprawomocnił się bowiem w dniu 21 stycznia 2015 roku. Zatem, jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 5 listopada 1993 roku w sprawie o sygn. III CZP 161/93, a który to pogląd Sąd podziela, nie było wyłączone orzeczenie przez sąd na podstawie art. 52 § 2 k.r.o. o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej z datą wcześniejszą niż data uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na mocy art. 52 § 1 k.r.o., orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie § 2 ust. 1 i 2, § 4 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), przy uwzględnieniu § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1715). Na koszty procesu złożyła się nadto opłata skarbową od przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłata sądowa od pozwu w kwocie 200 zł.